

ประสิทธิผลการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

**Effectiveness of Implementation of Area integrated Plans Into Practice
Of Local Administrative Organizations in Buriram Province**

กิตติพล บัวทะลา,

ภาสกร ดอกจันทร์ และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Kittipol Buathala,

Phasakorn Dokchan and Kampanart Wongwatthanaphong

Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail : kittbuatara@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Research Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ ได้แก่ คณะกรรมการแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample) จำนวน 230 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ผู้บริหารและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนายอำเภอที่เคยได้รับรางวัลการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

* วันที่รับบทความ : 7 เมษายน 2567; วันที่แก้ไขบทความ 20 เมษายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 22 เมษายน 2567

Received: April 7 2024; Revised: April 20 2024; Accepted: April 22 2024

ผลการวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) มากที่สุด คือด้านบรรลุผลนโยบายรัฐบาล ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือด้านตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชน ($\bar{X} = 4.07$) และต่ำที่สุด คือด้านบรรลุผลนโยบายผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.9$) ส่วนปัจจัยการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มากที่สุด คือด้านความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ($\bar{X} = 4.10$) และต่ำที่สุด คือด้านทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.80$)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก มีค่าอยู่ในช่วง .889 ถึง .773 โดยตัวแปรด้าน ความชัดเจน ทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร และสมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

3. แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ พบว่าการมีเป้าหมายของแผนบูรณาการนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ได้แก่ ระยะเวลา ปริมาณ คุณภาพ สถานที่ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จริง ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังโครงการ ความจำเป็นเร่งด่วน ประกอบด้วย ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ 4 ด้าน คือ 1) ด้านความชัดเจน 2) ด้านการติดต่อสื่อสาร 3) ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน 4) ด้านทรัพยากร ประสิทธิผลในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ 3 ด้าน คือ 1) ด้านบรรลุผลนโยบายรัฐบาล 2) ด้านตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชน 3) ด้านบรรลุผลนโยบายผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ต่างๆ ในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ต่อไป

คำสำคัญ : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น; แผนบูรณาการเชิงพื้นที่; ประสิทธิผล

Abstract

The purpose of this research is to 1) Study the effectiveness level of implementing the spatial integration plan into practice of local government organizations in the area of Buriram Province. 2) Study the factors affecting the effectiveness of implementing the spatial integration plan into the practice of local government organizations in the area of Buriram Province. 3) Study ways to increase the effectiveness of implementing spatial integration plans into the practice of local administrative organizations in the area of Buriram Province. In this research study, a mixed research method was used During quantitative research (Quantitative Research) and qualitative (Qualitative Research). The quantitative sample group is the Spatial Integration Plan Committee. The committee supports the preparation of local development plans. Local Development Plan Monitoring and Evaluation Committee By means of purposive sampling, there were 230 people who provided important information. Including administrators

and permanent secretaries of local government organizations. and 20 district chiefs who have received awards for good governance. The research tools include a questionnaire, a rating scale, and an interview. Statistics used in data analysis used percentages, averages, and standard deviations. Pearson's Product Moment Correlation Coefficient (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) Multiple Regression

Research results

1. Effectiveness level in bringing the spatial integration plan into practice. Overall, it was at a high level ($\bar{x} = 4.05$). The highest was in achieving government policy results ($\bar{x} = 4.05$), followed by responding to the needs and solving problems of the people ($\bar{x} = 4.07$), and the lowest was in achieving executive policy results. Local administrative organizations ($\bar{x} = 3.9$) As for the factors of implementing the spatial integration plan into practice of local administrative organizations in the area of Buriram Province.

Overall, it was at a high level. The highest was in the area of clarity of the spatial integration plan ($\bar{x} = 4.10$) and the lowest was in the area of resources in implementing the spatial integration plan ($\bar{x} = 3.80$).

2. Factors affecting the effectiveness of implementing the spatial integration plan Overall, the correlation coefficient is positive. Values ranged from .889 to .773 with the variables clarity, resources, and communication. and the competency of agencies that put the spatial integration plan into practice Affects the effectiveness of implementing the spatial integration plan into the practice of local government organizations in the area of Buriram Province.

3. Guidelines for increasing efficiency in bringing the spatial integration plan into practice It was found that having the goals of the integration plan is important, including time, quantity, quality, location, use of actual resources. Results that will occur after the project Urgent needs include factors affecting the effectiveness of implementing the spatial integration plan in 4 areas: 1) clarity, 2) communication, 3) agency competency, 4) resources. Effectiveness in Implementing the spatial integration plan into practice of local administrative organizations in Buriram Province in 3 areas: 1) achieving government policy results 2) responding to people's needs and solving problems 3) achieving executive policy results local government organization Then use it to develop various spatial integration plans.

In the area of Buriram Province next

Keywords: Local Government Organization; Spatial Integration Plan; Effectiveness

บทนำ

การจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ช่วยให้การบริหารงานเป็นไปโดยประหยัด ทั้งเวลา แรงงานของเจ้าหน้าที่ และเงินหรือทรัพยากรของหน่วยงาน การปฏิบัติงานตามแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ทำให้ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติช่วยให้การอำนวยความสะดวก การแบ่งงาน การประสานงาน การตรวจสอบติดตาม และควบคุมงานเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะกระบวนการวางแผนจะช่วยให้เห็นวิธีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด นอกจากนี้ยังลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และสามารถกำหนด

ล่วงหน้าในการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานได้ด้วย กระบวนการวางแผนบูรณาการในห้วงเวลาที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มักกระทำโดยการนำ และการสั่งการของราชการส่วนกลางเป็นหลัก ขณะเดียวกันกลไก หรือองค์กรในการจัดทำแผนบูรณาการล้วนแต่อยู่ภายใต้การนำของระบบราชการ ส่งผลให้การกำหนดปัญหาไม่สามารถทำได้อย่างครอบคลุม เพราะกระบวนการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่มีเพียงกลุ่มผู้บริหารหรือผู้นำของชุมชนไม่มากนักที่ เป็นผู้ระบุปัญหาและความต้องการของชุมชน

จากรายงานผลการวิจัยโดย (สิริรัตน์ ชูรักษ์, 2563) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหลักในการจัดบริการสาธารณะ เป็นองค์กรภาครัฐที่ จัดตั้งตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (*Decentralization*) เปิดโอกาสให้ประชาชนกลุ่มย่อยในแต่ละท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการเลือกผู้นำของตนให้เข้ามาทำหน้าที่บริหารจัดการสนองความต้องการ พร้อมทั้งแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ อย่างรวดเร็ว ตรงความต้องการ และด้วยความทั่วถึง ในขณะเดียวกันก็จะเห็นผลตอบรับในทันทีด้วย (นภาพร จิระนนท์ประวัตติ, 2557 : 1) อันเป็นหลักการที่รัฐบาลมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่นของตน โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากร งบประมาณ และมีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการ ทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การวางระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ การจัดทำบริการและสวัสดิการสังคม ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่อนำแผนพัฒนาไปดำเนินการปรับปรุง และปฏิบัติตามแผน ทั้งทางด้านการบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจสังคม การเมืองการบริหาร สิ่งแวดล้อม การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างครอบคลุมและทั่วถึง และผลการวิจัยโดย (โกวิทย์ พวงงาม, 2550 : 15) ประสิทธิภาพการบริหาร อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยมีปัญหาด้านขั้นตอนการทำงานไม่ชัดเจนความรู้ ความเข้าใจในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สมบูรณ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนและความร่วมมือของหน่วยงานราชการต่างๆ ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร (ณรงค์ เหลืองบุตรนาค และ โชติชัย เจริญงาม, 2550) นอกจากนี้ผลการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การให้ความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่น การจัดระบบสารสนเทศการสร้างควมพึงพอใจให้แก่เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างประชาชนผู้รับบริการกระบวนการบริหารจัดการ รวมทั้งบรรยากาศขององค์กรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กร (จิตติ กิตติเลิศไพศาล, 2551 : 43 - 80)

จากความเป็นมา และเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาประสิทธิผลการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อจะได้นำผลของการศึกษาไปใช้ปรับปรุงข้อผิดพลาดในการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาใช้พัฒนาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหา ตอบสนองความต้องการของประชาชนในชุมชนได้อย่างแท้จริงและตรงตามเป้าหมายต่อไป ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ปฏิบัติงานด้วยความไม่ซ้ำซ้อน สามารถพัฒนาการให้บริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง สามารถจัดสรรงบประมาณใกล้เคียงความเป็นจริง และใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ในครั้งต่อไป และจะเป็นผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมทุกด้านอย่างยั่งยืนตลอดไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

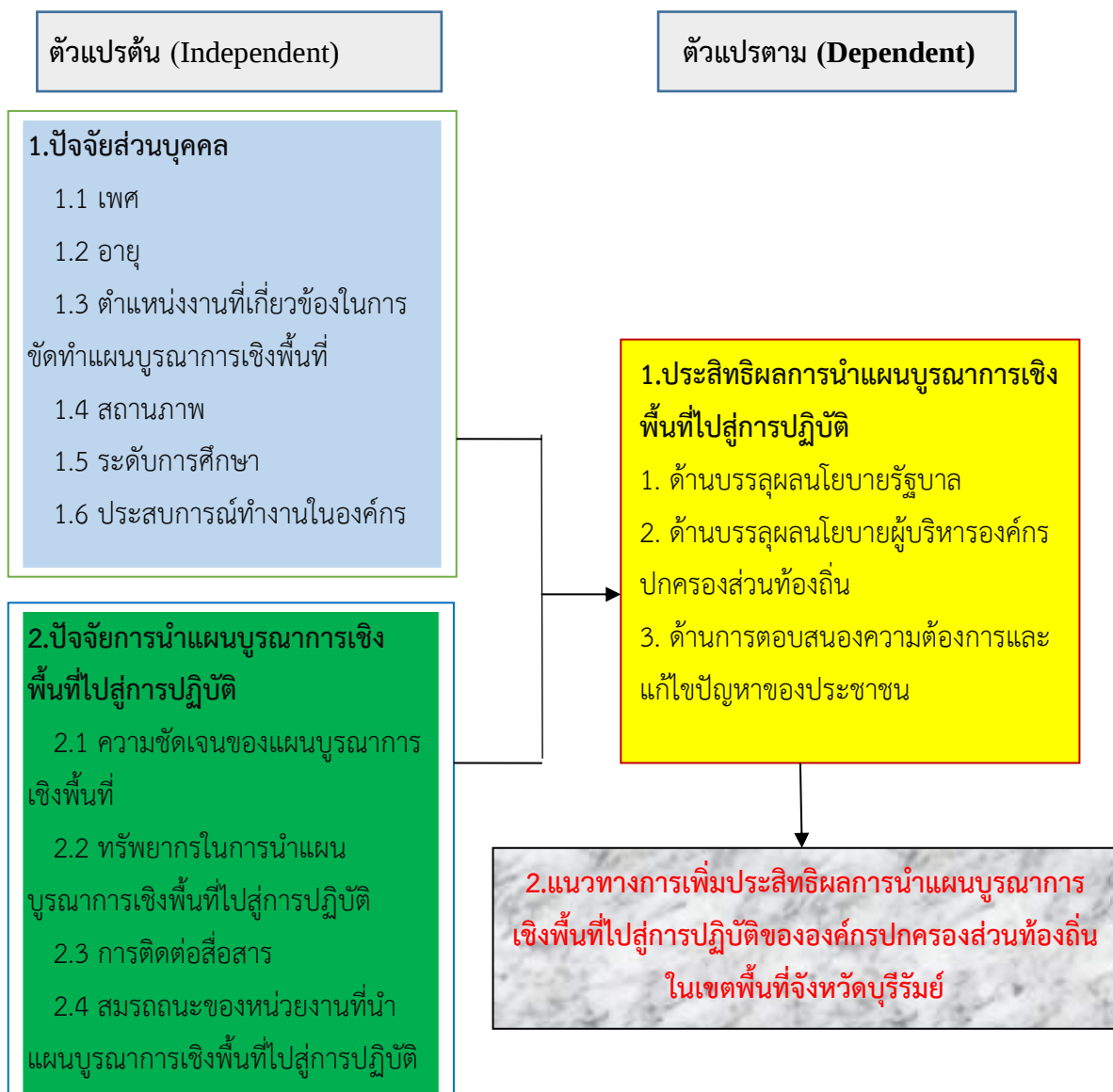
1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัยคือจังหวัดบุรีรัมย์ ประชากร คือ คณะกรรมการแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 535 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 230 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดจากการใช้สูตรสำเร็จของ Taro Yamane ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ส่วนผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) จำนวน 20 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงประกอบด้วย ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนายอำเภอที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเคยได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถาม ปัจจัยการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย ความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ มีค่าความเชื่อมั่น = .894 ทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ มีค่าความเชื่อมั่น = .887 การติดต่อสื่อสาร มีค่าความเชื่อมั่น = .875 สมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ค่าความเชื่อมั่น = .878 2) แบบสัมภาษณ์ ประสิทธิภาพในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ มีค่าความเชื่อมั่น = .912 โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและสังเคราะห์นำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านบรรลุผลนโยบายรัฐบาล โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .65) การนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายรัฐบาลด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ฯลฯ ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = .89)

2. ด้านบรรลุผลนโยบายผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = .81) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = .85)

3. ด้านการตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนโดยรวมอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .76) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติมีการบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = .82) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสามารถแก้ปัญหาของประชาชนได้ครอบคลุมและเหมาะสม

ปัจจัยการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายข้อของแต่ละด้านโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก ได้แก่ ทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = .78) การติดต่อสื่อสาร ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = .82) สมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = .75) และความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .65)

ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 15 ค่า โดยเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นบวกทั้งหมดจำนวน 15 ค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรด้านปัจจัยได้พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก มีค่าอยู่ในช่วง .889 ถึง .773 โดยมีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร (CO) กับสมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ (CA) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .889 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ได้แก่ ความชัดเจนของแผน

บูรณาการเชิงพื้นที่ (PL) กับประสิทธิผลในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ (EW) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .773 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านปัจจัยต่างๆ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรด้าน ความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ การติดต่อสื่อสาร และสมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก มีค่าอยู่ในช่วง .889 ถึง .773 ซึ่งตัวแปรด้านความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ การติดต่อสื่อสาร และสมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

สรุปการสัมภาษณ์ ประสิทธิภาพของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่บุคลากรในองค์กร ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและฝ่ายการเมือง มีการส่งเสริมให้ทำงานแบบบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งนี้โดยมีประชาชนเป็นจุดศูนย์กลางในการพัฒนา สร้างนวัตกรรมควมมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ประชาชนพึงพอใจ และเน้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ดูแลประชาชนได้อย่างแท้จริง รวมไปถึงการเสนอแผนบูรณาการเชิงพื้นที่เพื่อให้เกิดการใช้เทคโนโลยี การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่าย การให้ความรู้ และรับฟังข้อเสนอแนะของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมสำหรับแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมระดับท้องถิ่น

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีประเด็นที่น่าสนใจ สามารถนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อจำแนกรายข้อของแต่ละด้าน พบว่า 1.ด้านบรรลุผลนโยบายรัฐบาล โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 และมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$, S.D.= .65) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายรัฐบาลด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ฯลฯ ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยสุด ($\bar{x} = 3.96$, S.D.= .89) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว 2.ด้านบรรลุผลนโยบายผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

3.98 และค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = .81) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = .85) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านเศรษฐกิจ 3. ด้านตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 และมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .76) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติมีการบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = .82) คือการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ครอบคลุมและเหมาะสม ซึ่งมีความสอดคล้องกับ จิราพร สามิบัติ (2560 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์พบว่า ประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับมาก และบรร มุลสมบัติ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัยอำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัยอำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับมูฮัมหมัด โละชิ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง อำเภอกงปินัง จังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่า ได้มีการเปิดโอกาส และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการเสนอปัญหาและความต้องการ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของการของประชาชนได้ทุกสภาพปัญหา และนำนโยบายต่างๆ สู่การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมโดยคำนึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งในการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพลดความซ้ำซ้อน และเปิดโอกาสให้ประชาชน หรือองค์กรอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบติดตาม และประเมินผลในการดำเนินโครงการต่างๆ ที่ได้มีการเสนอผ่านยุทธศาสตร์ที่ได้จากการร่วมแสดงความเห็นเวทีประชาคม ให้เป็นไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สรุปได้ว่า

1. ประสิทธิภาพของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ คือด้านบรรลุผลนโยบายรัฐบาล พบว่า ประเด็นการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายรัฐบาลด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ฯลฯ ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของพื้นที่ และหน่วยงานภาครัฐเล็งเห็นความสำคัญ มีการการนำแผนบูรณาการ

เชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายรัฐบาลด้านสาธารณสุข และด้านการศึกษา ที่เป็นรูปธรรม แต่อย่างไรก็ตามหน่วยงานควรคำนึงถึงการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายรัฐบาล ด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง เพื่อการนำไปปฏิบัติได้จริง แก้ไขปัญหาตรงประเด็น เข้าถึงประชาชนครอบคลุมในพื้นที่ ในส่วนของด้านบรรลุผลนโยบายผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าประเด็นการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข และด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการปฏิบัติที่เล็งเห็นความสำคัญของพื้นที่ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีพและการดำเนินชีวิตของประชาชน และในที่สุดท้ายการตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน พบว่า มีการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติมีการบูรณาการกับหน่วยงานอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตาม การนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติสามารถแก้ปัญหาของประชาชนได้ครอบคลุมและเหมาะสมก็เป็นส่วนสำคัญ ซึ่งเมื่อมีการร่วมบูรณาการกับหน่วยงานอื่นแล้วควรบริหารงานโดยยึดความเสมอภาคให้บริการประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

2. ปัจจัยการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายข้อของแต่ละด้านโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก ได้แก่ ทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.80$, S.D.= .78) การติดต่อสื่อสาร ($\bar{x} = 3.94$, S.D.= .82) สมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ ($\bar{x} = 3.97$, S.D.= .75) และความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= .65)

และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าโดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก มีค่าอยู่ในช่วง .889 ถึง .773 ซึ่งตัวแปรด้านความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ การติดต่อสื่อสาร และสมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าจากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาจะเห็นว่าหลายหน่วยงานมีการสำรวจการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เพื่อต้องการทราบถึงปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ดังนั้นการสร้าง ความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ที่ผู้วิจัยศึกษาครั้งนี้ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการกำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาที่สามารถบรรลุผลได้ และมีการนำข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ที่จะสามารถนำไปสู่การวางแผนบูรณาการ ซึ่งสอดคล้องกับ Janice Morphet (2010) ได้กล่าวไว้ใน “THE RTPI Library Series”(2010: 5-6) ว่าการวางแผนเชิงพื้นที่ให้โอกาสมากขึ้นในการเปลี่ยนแปลงอย่างเข้มแข็ง แต่ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการ

ดำเนินการสำหรับท้องถิ่นและวิธีที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการเลือกใช้ การพึ่งพาการวางแผนเชิงพื้นที่บนฐานความเป็นจริงแสดงให้เห็นว่าสามารถบูรณาการเข้ากับบริบทในท้องถิ่นได้ ยิ่งได้รับการยอมรับหากมีการพิจารณาร่วมกันในชุมชนและเครือข่ายต่างๆ มากกว่าการใช้กฎระเบียบไปปฏิบัติ

สรุปได้ว่า ปัจจัยการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ที่สำคัญที่สุดคือความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่เพื่อส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการงบประมาณระหว่างแผนงานในมิติพื้นที่ (Area) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการจัดทำแผนพัฒนา ตั้งแต่ระดับพื้นที่ควรมีบัญชีโครงการ/กิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การกำหนดพื้นที่ดำเนินการ หน่วยงานที่รับผิดชอบ และจัดลำดับความสำคัญให้ชัดเจน เพื่อการเตรียมพร้อมที่จะนำมาจัดสรรงบประมาณ ทรัพยากรด้านบุคคล และอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อการดำเนินการมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ระดับภาค และประเทศ

3. การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3.1 พบว่าประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่บุคลากรในองค์กร ผู้บริหารขององค์กร และฝ่ายการเมือง มีการส่งเสริมให้ทำงานร่วมกัน ทั้งนี้โดยมีประชาชนเป็นจุดศูนย์กลางในการพัฒนา สร้างนวัตกรรมควมมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ประชาชนพึงพอใจ และเน้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ดูแลประชาชนได้อย่างแท้จริง รวมไปถึงการเสนอแผนเพื่อให้เกิดการใช้เทคโนโลยี การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่าย การให้ความรู้ และรับฟังข้อเสนอแนะของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมสำหรับแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมระดับท้องถิ่น

3.2 และพบว่าการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านปัจจัยต่างๆ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้าน ความชัดเจนของแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ทรัพยากรในการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติการติดต่อสื่อสาร และสมรรถนะของหน่วยงานที่นำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในส่วนการเพิ่มแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าการมีเป้าหมายของแผนบูรณานั้นเป็นสิ่งสำคัญเพื่อเพิ่มศักยภาพของการเตรียมแผนตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของแผนบูรณาการเพื่อให้เกิดการตรวจสอบ ประเมินผล ติดตามการดำเนินการ ได้แก่ ระยะเวลา ปริมาณ คุณภาพ สถานที่ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จริง ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังโครงการ ความจำเป็นเร่งด่วน สอดคล้องกับ จิราพร สามิบัติ (2560) ได้

ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นต้องมีเป้าหมายของแผนงาน ประกอบด้วย เป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ได้แก่ เงื่อนไขเวลาปริมาณ คุณภาพ สถานที่ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จริง ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ภายหลังโครงการ ความจำเป็นเร่งด่วน จะเห็นได้ว่าการมีแนวทางตั้งแต่ต้นน้ำในการดำเนินการจะทำให้เกิดการเตรียมความพร้อมตั้งแต่ขั้นการเตรียมการ การดำเนินงาน การเผยแพร่ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลของการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 หน่วยงานภาครัฐนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและกลไกการขับเคลื่อนการบริหารจัดการแผนบูรณาการเชิงพื้นที่

1.2 หน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถนำแนวทางดังกล่าวไปปรับใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

1.3 คณะกรรมการแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ สามารถนำแนวทางดังกล่าวไปปรับใช้ในการบริหารแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ทำให้เกิดความเข้มแข็งเนื่องจากการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมมือบริหารจัดการจากทุกภาคส่วนและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ดังนั้น คณะกรรมการแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งจะสามารถบริหารจัดการแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสถานการณ์

1.4 หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ สามารถปรับใช้แนวทางดังกล่าวในการบริหารจัดการการพัฒนาในด้านอื่นๆ ที่ต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วม และบูรณาการร่วมกันจากทุกภาคส่วน

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ภาครัฐควรทบทวนและกำหนดนโยบายในการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ ต้องมีการวางแผนทุกครั้ง มีจุดหมาย เป้าแผนงานที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผนให้ชัดเจน การบริหารแผนที่มีทิศทางตรงประเด็น และเกิดผลดี โดย

2.1 ทบทวนกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องที่เป็นอุปสรรคในการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ รวมทั้งบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ให้เกิดความเสมอภาค เป็นไปตามสถานการณ์และเจตนารมณ์ของประชาชน เช่น การกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการ

จัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ เพื่อลดปัญหาการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อน และไม่เป็นการเพิ่มขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินสมควร

2.2 กำหนดเป้าหมายและแนวทางในการจัดทำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ และการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปปฏิบัติ สอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายระดับประเทศ และขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และอย่างจริงจัง

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

3.1 การประหยัดเวลา การวางแผนให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ ให้งานในฝ่ายต่างๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่างๆ ทรัพยากรต่างๆ อย่างคุ้มค่า นับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์กร

3.2 การลดความซ้ำซ้อนและความไม่แน่นอน การวางแผนงานที่ชัดเจนและอาศัยความร่วมมือ ประสบการณ์การบริหารงานช่วยลดความไม่แน่นอน และลดการซ้ำซ้อนในการทำงาน ตรงประเด็น

3.3 การส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการคิดสร้างสรรค์ การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ๆ และความคิดสร้างสรรค์ การบูรณาการในส่วนต่างๆ เป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านต่างๆ ร่วมกัน เป็นประโยชน์ การนำไปใช้ การมีแนวคิดปรับปรุงงานให้ทันสมัย นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์กร

3.4 การทำให้เกิดการประสานงานที่ดี สร้างความมั่นใจ ทำให้กิจกรรมต่างๆ ที่วางแผนไว้ มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานงานในฝ่ายต่างๆ ขององค์การเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์กรได้

3.5 การจัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องระเบียบ ข้อกฎหมาย การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและกฎหมายอื่นๆ แก่ประชาชนและคณะกรรมการด้านต่างๆ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเรียนรู้การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการทำงาน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรนั้นๆ

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรศึกษาปัจจัยในด้านอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.2 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการการนำแผนบูรณาการเชิงพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2548). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา แผนพัฒนาสามปีและแผนดำเนินงาน)*. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น
- โกวิทย์ พวงงาม. (2549). *การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- จิราพร สามิบัติ. (2560). ประสิทธิผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์
- บวร มูลสมบัติ. (2556). ประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 – 2556) กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัยอำเภอลาดบัวหลวง จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
- มุฮัมหมัด โละซี. (2555). การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง อำเภอกงปินัง จังหวัดยะลา
- Janice Morphet. (2010). THE RTPi Library Series (2010, 5-6)
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 - 2560
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2562
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561